

CAEREMONIALE

CAEREMONIALE

OMNIA SERAPHICUM

BX1971

I5

c.1

007504

EX LIBRIS

HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

1080020547

Iglesia Católica

CAEREMONIALE
ROMANO-SERAPHICUM

AD SPECIALEM USUM

FF. MINORUM S. FRANCISCI

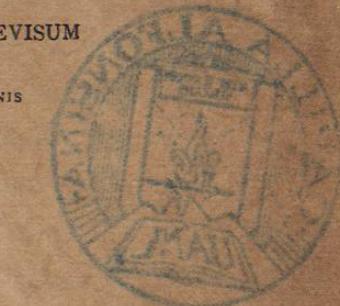
CAPUCCINORUM

A

SACRA RITUUM CONGREGATIONE REVISUM

ET DE LICENTIA EIUSDEM S. CONGREGATIONIS

EDITUM

ATENCION
AL ESTADO
Y A LOS
ESTUDIOS

UNIVERSIDAD NUEVO LEÓN
Biblioteca Valverde y Tello

ROMAE
EX TYPIS VATICANIS
MDCCXCII

Capilla Alfonsina
Biblioteca Universitaria

UNIVERSIDAD NUEVO LEÓN
BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

44306

34/97
X5

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

Colegio Alfonso de la UANL
Propiedad del Colegio Alfonso de la UANL

RCAL

DECRETUM

SACRAE RITUUM CONGREGATIONIS

Revisione rite peracta, praesens Opus, cui titulus *Caeremoniale Romano-Seraphicum ad specialem usum Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum*, solerti equidem studio exaratum, liturgicis legibus ac praesertim declarationibus et praescriptionibus in decreto Sacrae Rituum Congregationis sub die 17. Decembris 1888 contentis apprime consonum repertum est, ideoque ab alumnis universi Ordinis Minorum Capuccinorum religiosissime servandum. In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrae Rituum Congregationis die 2 Augusti 1892.

Pro R. P. D. VINCENTIO NUSSI, S. R. C. Secretario

Ioannes Ponzi, Substitutus.

007504

AD OMNES ORDINIS NOSTRI FRATRES.

Quem laudantes in coelis Seraphim canentes ad invicem *Sanctus*, *Sanctus*, *Sanctus*, audivit Isaias (VI, 3), ab omni creatura laudis Sacrificio Deum esse collendum, altissime proclamat lex ipsa naturae; *coeli* siquidem *enarrant gloriam Dei*, et *opera manuum eius annuntiat firmamentum* (Ps. XVIII, 2), ac *plena est omnis terra gloria eius* (Is. VI, 3). At postquam per inobedientiam peccavit homo, et infinita eiusdem Creatoris benignitate ipsi divinus Reparator promissus fuit, nedum laudis hostia, sed et victimis et holocaustis honorificari Deum oportuit, et vicaria sanguinis effusione placari, quandoquidem homo ipse, cui mors debebatur, manus sibi inferre nequibat.

Duplex hoc et laudis et expiationis Sacrificium non solum sibi acceptum esse monstravit Deus, et per Moysen sibi continenter offerre praecepit, sed et *omnia*, quae ad ipsa respiciunt, ita ad amussim ipse praescripsit, ut nihil ferme humanae libertati arbitrio relictum esse voluerit. Unde in sacris Litteris non tantum generales leges, specialesque regulas Sacerdotibus et Levitis in eorum ministeriis agendis Deum ipsum designantem conspicimus, verum et Tabernaculi formam, dimensiones, materiam, ornamentorum species, textilium operum colorem, annulorum mensuram, immo et ansa-

rum et paxillorum numerum determinasse; praeterquamquod et vasa auri et argenti, et thuribula, candelabra, lampades, utensilia, vestes ac minima quaeque in ipsis Sacrificiorum et oblationum actionibus, legimus voce divina dictata (cf. Exod. XXV. et seq.).

Quod autem lege sacra Deus ordinavit quoad Sacrificia antiqui foederis, quae nihil aliud erant quam futurorum umbra, siquidem *omnia in figura contingebant illis* (I. Cor. X, 11); non minus in Ecclesia nova, in qua ipsum cruentum ab Unigeno Filio Dei consummatum in Cruce Sacrificium, a solis ortu usque ad occasum, incruenter, in omni loco hostia munda et immaculata offertur (cf. Malach. I, 11), statui et ordinari oportebat.

Hinc est quod Tridentina Synodus (Sess. XXII.) ait: *Pia Mater Ecclesia ritus quosdam, ut scilicet quae-dam submissa voce, alia vero elatiore pronuntientur, instituit, caeremonias adhibuit, ut mysticas benedictiones, lumina, thymiamata, vestes aliaque id genus multa ex apostolica disciplina et traditione, quo et maiestas Sacrificii commendaretur, et mentes fidelium per haec visibilia religionis et pietatis signa ad rerum altissimarum quae in hoc Sacrificio latent contemplationem excitarentur.* Proindeque ipsa sacra Synodus in eadem sessione prohibet, *ne Sacerdotes alias quam debitum horis celebrent, neve ritus alios, aut alias caeremonias adhibeant, quam quae ab Ecclesia probatae et receptae fuerint.* Anathemate damnat eos, qui asserunt acceptos et approbatos Ecclesiae ritus pro libitu omitti posse, aut in alios mutari.

Nobis igitur, dilectissimi Fratres, qui vel per Sacramentum Ordinis ad tantam dignitatem evecti sumus, ut vere Sacerdotes et dispensatores *Mysteriorum Dei*

nominemur et simus (cf. I. Cor. IV, 1.), vel per religiosae vitae professionem Deo dicati, divino cultui consecrati, dupli hoc Sacrificio laudis et expiationis toto vitae cursu incumbere necessario debemus, talia persaepe consideranda sunt, nobisque specialiter ab Ecclesia Christi dicta fuisse cendum, quae in veteri lege Moyses Levitis dicebat: « *Observa, et cave ne quando obliviscaris Domini Dei tui, et negligas.... caeremonias, quas ego praecipio tibi* » (Deut. VIII, 11).

Et hoc quam maxime, quoniam Seraphicus Pater noster Franciscus, vir vere catholicus, stricte praecepit in sua s. Regula, suos Fratres secundum ritum sanctae Romanae Ecclesiae divina persolvere debere, et in suo Testamento in eamdem damnationem induxit eos qui voluerint aliquo modo haec variare, et eos qui in haeresim prolapsi forent.

Haec, uti probe iam scitis, considerantes Patres Vocales ultimi nostri Generalis Capituli, Romae habiti mense Maio anni millesimi octingentesimi octuagesimi quarti, unanimi consensu proposuerunt, ut tandem quod centies promissum fuerat, et in votis omnium erat, CAEREMONIALE ROMANO-SERAPHICUM ad usum Congregationis nostrae ederetur, quod omnes ubique pro recta norma sequentes unanimes uno ore honorificarent Deum. Et en, Fratres carissimi, tandem aliquando, quod desideratum vehementer erat, Opus iuxta Missalis, Brevarii, et Ritualis Romani Rubricas, habita quoque Caeremonialis Episcoporum, Pontificalis Romani, aliorumque Ecclesiae catholicae liturgicorum Librorum ratione, recentissimis S. Rit. Congregationis Decretis inspectis, probatisque auctoribus consultis, maxima cura exaratum,

iudicio Reverendissimi Pontificii Caeremoniarii et Sacrae Congregationis Caeremonialis Consultoris ab ipsa S. C. designati discussum, aliorum quoque Consultorum auditio iudicio, et eiusdem tandem Sacrae Congregationis licentia editum Vobis proponimus.

Una sit igitur in omnibus, sive in celebratione divinorum Mysteriorum, sive in divinis laudibus person vendis, sive in caeteris tum universalis Ecclesiae, tum propriis Ordinis nostri functionibus adimplendis mentis conformitas, cordis consonantia, ac caeremoniarum etiam minimarum perfecta concordia.

Vetera hinc Caeremonialia aut Ritualia sive Ordinis sive particularium Provinciarum abrogantur; particulares etiam a longo tempore introductae consuetudines deserantur; abusus, si qui sunt, ubique tollantur, ut et per manus nostras a solis ortu usque ad occasum in omni loco divino Nomini oblatio munda offeratur, et unanimes uno ore honorificemus Deum, ipsum colaudantes in terris, donec omnes simul ipsius gloria perfruamur in coelis.

Datum Romae ex domo S. Nicolai Tolentini die 2 Augusti 1892.

Fr. BERNARDUS AB ANDERMATT
Min. Glis. Cap. 1. i.

INDEX RERUM SYNOPTICUS

Decretum S. Rit. Congregationis	PAG. III
Ad omnes Ordinis nostri Fratres	V
Index rerum synopticus.	IX

PARS PRIMA

De rebus ad divinum cultum spectantibus in genere.

CAPUT I.

DE VARIIS SIGNIS CAMPANAE	I
--------------------------------------	---

CAPUT II.

DE MODO INGREDIENDI CHORUM, CONVERSANDI IN EO, ET EGREDIENDI EX EO	6
§ I. - De modo ingrediendi Chorum	6
§ II. - De modo conversandi in Choro	8
§ III. - De modo Choro egrediendi	9

CAPUT III.

DE QUIBUSDAM ACTIBUS IN CHORO ET IN ECCLESIA FA- CIENDIS.	10
§ I. - De signo Crucis faciendo	10
§ II. - De tempore et modo standi et sedendi in Choro. 12	

§ III.	- De mutuis conversionibus ad invicem et ad Altare.	13
§ IV.	- De inclinationibus	14
§ V.	- De genuflexionibus	17
§ VI.	- De prostrationibus cum osculo terrae	19
§ VII.	- De coniunctione et contectione manuum	20
§ VIII.	- De brachiorum extensione	21
§ IX.	- De pectoris percussione	22
§ X.	- De aperiendo et operiendo capite, et de mantello deponendo.	23
§ XI.	- De ritu et cantu in divino Officio servando ..	24

PARS SECUNDA

De divino Officio.

CAPUT I.

DE ATTINENTIBUS AD ILLOS, QUI DIVINO OFFICIO IN CHORO INTERSUNT	29	
§ I.	- De officio Superioris in Choro.	29
§ II.	- De officio Hebdomadarii	31
§ III.	- De officio Acolytorum.	36

CAPUT II.

DE HORA PERSOLVENDI DIVINUM OFFICIUM	41
---	----

CAPUT III.

DE HORIS CANONICIS IN PARTICULARI	43	
§ I.	- De Matutino et Laudibus.	43
§ II.	- De Horis parvis.	46
§ III.	- De lectione Martyrologii facienda ad Primam. ..	48
§ IV.	- De Vesperis et Completo.	51

CAPUT IV.

DE ALIIS OFFICIIS IN CHORO RECITARI SOLITIS	52	
§ I.	- De Officio parvo B. Mariae Virginis..	52
§ II.	- De Officio Defunctorum in Choro persolvendo ..	54
§ III.	- De Psalmis Gradualibus	59
§ IV.	- De septem Psalmis Poenitentialibus, deque Litanis in Choro recitandis.	60

CAPUT V.

DE ANTIPHONA FINALI B. M. V. ET ORATIONE « SACRO- SANCTAE »	61
---	----

CAPUT VI.

DE PRIVATA OFFICII DIVINI RECITATIONE	63
--	----

PARS TERTIA

De Sacrificio Missae.

ARTICULUS I.

DE SACRIFICIO MISSAE IN GENERE.

CAPUT I.

DE REQUISITIS AD CELEBRATIONEM MISSAE	65	
§ I.	- De loco et tempore celebrandi Missam	65
§ II.	- De Altari	68
§ III.	- De vasis sacris	71